

عنوان مقاله:

بررسی مکاتب جغرافیایی در جهان اسلام

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری، دوره 3، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی قاسمی نیا - کارشناسی ارشد، رشته جغرافیا گرایش برنامه ریزی شهری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، دبیر آموزش و پرورش شهرستان قایمشهر

رحیم حیدری گرجی - کارشناسی ارشد، رشته تاریخ ایران دوره اسلامی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، دبیر آموزش و پرورش شهرستان قایمشهر

رضا عبادی جامخانه - دانشجوی دوره دکتری رشته تاریخ ایران دوره اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، گروه تاریخ، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

علم جغرافیا باصطلاح صوره الارض و قطع الارض به معنای پیمایش سرزمین وارد دین اسلام شد و عواملی چون دستور اسلام به علم آموزی، مضامین جغرافیایی قرآن کریم، مسیرهای سفر حجم و فتوحات گسترده مسلمان موجب پیگیری آن شد هدف محقق در این مقاله بررسی دو مکتب مهم جغرافیایی در جهان اسلام که تحت تاثیر مکاتب جغرافیایی هندی و ایران شهری می باشد که عبارتند از: 1- مکتب عراقی (با دیدگاه مرکز جهان بینی بغداد)، 2- مکتب بلخ با توجه به محوریت مکه و جهان اسلام، مکتب بلخی برخلاف مکتب عراقی به جهان اسلام بیشتر توجه دارد تا جایی که پیروان مکتب بلخیف مکه را مرکز عالم می دانند و جغرافیای آنها جغرافیای مذهبی است. مکتب بلخی جغرافیایی، مبتنی بر داده های اسلامی به اضافه نگاه علمی تر داشته است، ولی در مکتب عراقی، جغرافیایی گسترده تر و جامع تر داشته است.

کلمات کلیدی:

مکتب های جغرافیایی اسلامی، مکتب بلخ و عراق، البلدان یعقوبی، احسن التقاسیم مقدسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/685619>

